

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSA Władysław Pawlak

w sprawie ze skargi J. A.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 15 marca 2011 r.,

wydanym w sprawie z powództwa J. A.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 września 2012 r.,

zażalenia powódki (skarżącej)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 stycznia 2012 r.,

oddala zażalenie;

**przyznaje adwokatowi T. P. prowadzącemu Kancelarię
Adwokacką od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego tytułem
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącej
w postępowaniu zażaleniowym kwotę 3.600 (trzy tysiące
sześćset) zł podwyższoną o podatek od towarów i usług;**

**nie obciąża skarżącej kosztami postępowania na rzecz strony
przeciwnej.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012 r. odrzucił na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. skargę J. A. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 marca 2011 r. w sprawie o zapłatę odszkodowania.

Skarżąca jako podstawę skargi wskazała art. 401 pkt 2 k.p.c., powołując się na nieważność postępowania w następstwie nienależytej reprezentacji przez ustanowionego dla niej pełnomocnika, który sporządził „fałszywą opinię” o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego oraz w następstwie pozbawienia jej możliwości działania.

Sąd Apelacyjny uznał, że wniesiona skarga nie jest oparta na ustawowej podstawie wznowienia, a przywołane w niej okoliczności mające uzasadniać nieważność postępowania nie mieszczą się zarówno w dyspozycji art. 379 k.p.c. jak i nie wyczerpują przesłanek wznowienia określonych w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Postanowienie odrzucające skargę J. A. zaskarżyła zażaleniem, zarzucając zaskarżonemu rozstrzygnięciu naruszenie przepisów art. 401 pkt 2 w zw. z art. 118 § 5 k.p.c. poprzez przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do nienależytej reprezentacji i w konsekwencji pozbawienia skarżącej możliwości działania przed Sądem oraz art. 401 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 5 i art. 214 k.p.c. poprzez pozbawienie powódki możliwości działania i obrony swoich praw wskutek niedopuszczenia do udziału w rozprawie przed Sądem drugiej instancji.

Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów wywołanych postępowaniem zażaleniowym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Trafnie ocenił Sąd Apelacyjny, że przytoczone w uzasadnieniu skargi okoliczności nie są objęte podstawą wznowienia postępowania określoną w art. 401 pkt 2 k.p.c. Brak reprezentacji strony będącej osobą fizyczną zachodzi bowiem, gdy nie ma ona zdolności procesowej, a w sprawie działa za nią osoba nie będąca

jej przedstawicielem ustawowym lub gdy działa za nią osoba, która w świetle prawa materialnego nie mogła reprezentować osoby niemającej zdolności do czynności prawnych. Strona jest nienależycie reprezentowana także, gdy działa za nią nienależycie umocowany pełnomocnik. Skarżąca nie powoływała się we wniosku o wznowienie na takie okoliczności.

Nie stanowi podstawy wznowienia objętej art. 401 pkt 2 k.p.c. i określonej tam jako pozbawienie możliwości działania sytuacja, w której strona pozbawiona była możliwości działania nie za przyczyną naruszenia przepisów prawa lecz na skutek własnego zaniechania, o czym można mówić w sytuacji jej nieusprawiedliwionej obecności na rozprawie, o której została prawidłowo zawiadomiona, jak miało to miejsce w przypadku skarżącej.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 398¹⁴ k.p.c., odstępując od obciążania skarżącej kosztami postępowania w oparciu o art. 102 k.p.c. w zw. art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.